

LA GALERIA

Lluís
Freixas

Fent memòria

La memòria és la facultat més preciosa que té l'home, encara que no sigui la més precisa, va escriure Miquel Pairolí al dietari *Paisatge amb flames*, publicat ara fa exactament 25 anys. És un llibre cuit a foc lent, i amb intermitències, al llarg dels anys 80. Fruit de l'atzar, o d'un propòsit indeterminat que es configura lentament i acaba per imposar-se. Pairolí, que va excel·lir com a dietarista i articulista, no es veia fent un dietari, però va decidir escriure'l com a exercici d'escriptura perquè el periodisme no li deixava prou temps per emprendre cap projecte aparentment més ambiciós. Vam fer sort. Primera, perquè poc després va decidir que ningú li robaria mai més el temps que li exigia la literatura, i es va quedar al lloc "que correspon a un escriptor": a casa, on el món ja arriba inevitablement per mil finestres, "amb roba còmoda i envoltat dels seus llibres". Segona, perquè el model va fer forat. L'any 1999 publicava *L'enigma*, un altre dietari

La memòria és la facultat més preciosa que té l'home, encara que no sigui la més precisa

sense dates que tenia com a fil conductor "l'únic possible: el pas de l'any, encara que un any en pugui contenir molts". *Octubre*, editat l'any 2010, segueix el mateix patró. Dels disset llibres i uns quants milers d'articles que va publicar, potser els dietaris són l'obra cimera.

La memòria és la facultat més preciosa que té l'home, encara que no sigui la

més precisa, i tornar a l'obra d'un autor és reforçar la memòria que en tenim i conversar-hi. Com ens va dir Quevedo: "*Vivo en conversación con los difuntos / y escucho con mis ojos a los muertos.*" Els morts, perquè d'ells venim i com ells serem, deia en Miquel, que va trobar converses estimulants en Montaigne, Marc Aureli, Epictet, Espriu, Lampedusa, Pla, Vinyoli, Teixidor i en la terra que llaurava amb les eines del pare i de l'avi, i ens els acosta a tots en els seus textos.

Aquest any, al desembre, compliria 60 anys. En fa 25 que va publicar el primer dietari. De fet, no calen pretextos per fer memòria: tenim prou motius i prou valuosos per no necessitar-ne. Per això, aquesta diada de Sant Jordi, l'Ajuntament, la Casa de Cultura i la Universitat de Girona conviden a recordar-lo amb una lectura pública d'homenatge oberta a tota la ciutadania a la plaça del Vi (11-14 h). Serà un recordatori col·lectiu, oportú, i necessari, i en vindran d'altres, però sobretot ens cal conversar-hi en privat, amb calma, amb la perseverança discreta, però contumaç d'una alzina. Si el temps ens ho ha d'arrabassar tot, no li ho posem fàcil.